

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41913

34 e 15/00
Kl. 34 c, 1/02

Aluminiumárugyár *)

Budapeszt, Węgry

Walek roletowy

Patent trwa od dnia 1 lutego 1958 r.

Pierwszeństwo: 5 lutego 1957 r. (Węgry).

Wynalazek niniejszy dotyczy zawieszenia do rolet nazywanego w praktyce najczęściej wałkiem roletowym. Takie wałki były dotychczas wykonywane z drewna, a mianowicie z drewna sosnowego najlepszej jakości. Drewno sosnowe jest jednak stosunkowo drogie i w wielu krajach trudno dostępne.

Zasłonę roletową w znanych konstrukcjach przybijano gwoździami, a mianowicie krótkimi gwoździkami, aby ostrza gwoździków nie uszkadzały wewnętrznych części składowych. Przybijanie gwoździkami jest jednak nie praktyczne, gdyż do oczyszczania i zakładania zasłony gwoździki trzeba wyjmować, a następnie przygotowaną zasłonę znowu przybijać. Takie czynności są dość trudne i uciążliwe.

Inna wada znanych konstrukcji polega na tym, że gwoździki często pozostawiają na zasłonie rdzawe plamy. Ponadto wobec niemożności

regulowania długości wałków wykonanych z drewna należało dla otrzymania określonej długości obcinać część wałków wykonywanych według pewnych norm, co oczywiście powodowało straty materiału.

Wynalazek ma na celu usunięcie wszystkich wymienionych wad. Według wynalazku wałek roletowy jest wykonany z rurki metalowej lub tworzywa sztucznego, posiadającej wzdłuż tworzącej szereg otworów, w których mogą być zawieszone haczykowate uchwyty zaczepione na zasłonie. W korzystnej postaci wykonania wynalazku wałek składa się co najmniej z dwóch przesuwanych teleskopowo części, co umożliwia w prosty sposób nastawienie długości. Ustalenie obu części teleskopowych względem siebie może być dokonane za pomocą wymienionych zaczepów, wpuszczonych do obu części.

Na rysunku uwidoczniono schematycznie przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok z boku wałka roletowego, a fig. 2 — wieszak działający jako uchwyt.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Gyula Németh.

Walek 1 jest wykonany najlepiej z rurki metalowej, np. z rurki aluminiowej, lecz może być wykonany z tworzywa sztucznego. W ścianie rurki znajdują się otwory 2, rozmieszczone wzdłuż tworzącej, w jednakowej wzajemnej odległości. W tych otworach zawieszają się haczykowata część zaczepu 3 przedstawionego na fig. 2. Takie zawieszenie jak również umocowanie zaczepów 3 na zasłonie jest proste i nie wymaga żadnych wiadomości fachowych.

Aby można było dopasować walek do szerokości okna przynajmniej na jednym końcu rurki 1 znajduje się również rurkowa nasadka 4, która może być wsunięta teleskopowo do rurki 1. Aby ustalić tę nasadkę w pożądanym położeniu znajdują się w niej również otwory 5, rozmieszczone kolejno w kierunku podłużnym. Po nastawieniu żądanej długości zaczepy 3 zawieszają się w otworach 2 lub 5 itd. w ten sposób, że w tym miejscu, gdzie otwór 2 pokrywa się z otworem 5, zaczepy przechodzą przez obydwie części składowe, wobec czego obydwie rurki 1 i 4 są ustalone względem siebie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Walek roletowy, znamieny tym, że posiada postać rurki metalowej lub z tworzywa sztucznego, zaopatrzonej w otwory rozmieszczone kolejno w kierunku podłużnym, które służą do zawieszenia zaczepów lub wieszaków przymocowanych do materiału zasłony.
2. Walek roletowy według zastrz. 1, znamieny tym, że co najmniej na jednym końcu rurki (1) jest wsunięta teleskopowo inna rurka (4), która może być ustalona w różnych położeniach.
3. Walek roletowy według zastrz. 2, znamieny tym, że również rurka nasadkowa (4) jest zaopatrzona w otwory (5) rozmieszczone w kierunku podłużnym tak, iż wieszaki (3) podtrzymujące zasłonę, przechodzą jednocześnie przez dwa wzajemnie pokrywające się otwory (2 i 5) i tym samym mogą być użyte do wzajemnego ustalenia obu rurek.

Aluminium á r u g y á r

Zastępca: inż. Józef Felkner,

rzecznik patentowy

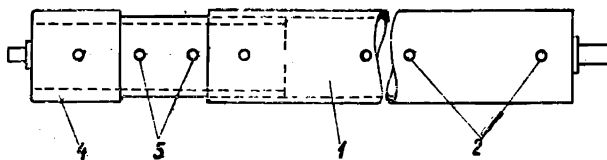

Fig.1

Fig.2